

Michael

občasník farnosti Staré Město

č.41/hody 2006

„Čisté srdce je vaším štítem a víra je váš meč.“

ZDÁ SE TO SAMOZŘEJMÉ?

Místa, jež obvykle nazýváme kostely, jsou určena především k tomu, aby přijímala věřící shromažďující se ke slavení liturgie. Zdá se nám to zcela samozřejmé, ale není tomu tak ve všech náboženstvích. V Indii se

např. setkáváme s velkým množstvím hinduistických chrámů – některé z nich jsou obrovské a nádherné. Ale jaká je jejich úloha? Nabízejí tomu, kdo se do nich uchyluje, často rozsáhlé prostory, oblasti pokoje a míru, kde se lze příjemně procházet. Západního člověka prosyceného křesťanstvím překvapuje, že modlitba sama je zde individuální. A co je ještě zvláštní: v těchto chrámech

nenacházíme žádné místo určené ke shromáždění. Podobně se i antické, řecké a římské chrámy představují jako obydlí nějakého boha, nikoli jako místo ke shromáždění jeho uctívaců. V tomto srovnání si živě uvědomujeme zvláštnost křesťanství, kterou nacházíme částečně i u muslimů: modlitba je společná. Shromáždění je jednou ze základních charakteristik křesťanského kultu. Slovo „ekklesia- církev“ totiž označuje shromáždění, a to dalo i jméno prostoru, který byl postaven pro jeho potřeby. V tomto místě shromáždění církev slaví výroční dny

mučedníků nebo den volby a vysvěcení biskupa, a slaví už velmi záhy i výročí posvěcení kostela – natale. Vzorem tu byla výroční oslava zasvěcení zneuctěného a opět obnoveného chrámu v Jeruzalémě, jak v roce 165 př. Kr. nařídil Juda Makabejský (1Mak 4,59). Nejstarší popis slavení takového svátku posvěcení kostela od poutnice Aetherie je z doby kolem roku 400 a líčí svátek posvěcení chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě. Tento zvyk pak pronikl patrně už v 5.století do Říma a odtud na Západ vůbec. Byl-li nějaký kostel zasvěcen určitému svatému, stával se později den posvěcení kostela často i svátkem příslušného svatého. S tím souvisí tzv. TITULÁRNÍ SLAVNOST nebo-li PATROCINIUM CHRÁMU. Každý posvěcený (konsekrovaný) nebo požehnaný (benedikovaný) kostel musí mít svůj titul. Tento titul je buď některé tajemství víry (např. Nejsvětější Trojice, Sv.Duch, Nejsvětější Srdce Ježíšovo), nebo některý světec (např. sv. Josef, sv.Mikuláš atd.). Tím je kostel věnovaný, zasvěcený a tak je odevzdán do ochrany. Podle svého titulu se potom kostel jmenuje. Svátek titulu kostela se každoročně slaví na den nebo v blízkosti dne, kdy se v liturgickém kalendáři připomíná tajemství víry nebo světec.

Naši předkové odevzdali chrám a celou obec do ochrany sv.Michaela, archanděla. Tento anděl bývá zobrazován jako rytíř s helmou, štítem a ohnivým mečem a svrhává pekelné duchy do propasti. Ti, kteří zasvětili náš chrám sv.Michaelu, patrně chtěli, aby v duších jejich spoluobčanů vládl Bůh a ne satan. Aby při každém z nás stál anděl, který za nás bojuje proti zlu. Zřejmě cítili, že na tomto světě potřebují silnou ochranu archanděla, aby mohli skutečně žít.

Při slavnosti PATROCINIA CHRÁMU (U NÁS SLAVÍME HODY) vzdáváme Bohu díky za mimořádně silnou ochranu, kterou nám poskytuje prostřednictvím archanděla Michaela. A svůj zápas pro dobro nevzdáme. V archandělu Michaelovi jsme totiž zvláštním způsobem ukryti a chráněni.

o.Miroslav

Vyprávěl jeden kněz: „Znám manželský pár, který vydělává velmi slušný peněz, nicméně žije prostě, bez jakýchkoli symbolů toho stavu a přepychu, a dává stranou peníze na charitativní účely. Spolu s šesti dětmi žijí skromným životem. Každý měsíc matka shromáždí svých šest

děti kolem šekové knížky. Nad každým šekem, který na někoho vypíše, aby podpořila nějakou věc nebo charitativní akci, jim vypráví příběh: „A proto to tihle lidé potřebují víc než my.“ A tak všechny ty děti skutečně vědí, kam rodinné peníze jdou a že nejsou na bankovním účtu mj. proto, aby si za ně kupovaly nové hračky.

Samotní rodiče se rozhodují tak, že nemusí mít věci pořád nové a lepší a že jich nemusí mít stále více. Když se i rodiče rozhodují takto, snaží se k nim děti přidat a začne proces solidarity (jistě nikoli beze sporů!). V tomto ohledu jsou to jedny nejzralejších a nejzodpovědnějších dětí ve svém společenství – a přitom jsou živé a v „reálu“. Myslím, že ten matčin způsob vypisování šeků je pravděpodobně tou nejlepší formou náboženské výchovy. Uhodila hřebík na hlavičku. Není to žádná vysoká filosofie nebo spiritualita. Jako kdybychom řekli: „Ježíš znamená toto. Závazek znamená toto. Láska znamená toto.“ To je skutečná náboženská výchova.

PÁTEK 6.ŘÍJNA 2006 ADORAČNÍ DEN:

7:00 MŠE SVATÁ -18:00 MŠE SVATÁ

DEN VZÁJEMNÝCH MODLITEB FARNOSTI
STARÉ MĚSTO A BOHOSLOVCŮ
KNĚŽSKÉHO SEMINÁŘE V OLOMOUCI

KOSTEL JE OTEVŘENÝ PO CELÝ DEN

**PŘIJMĚTE, PROSÍM, POZVÁNÍ
K TICHÉ MODLITĚ
ZA NAŠI FARNOST,
NAŠE MĚSTO, ZASTUPITELE, SPOLUOBČANY,
ZA PROMĚNU NAŠICH SRDCÍ A POSTOJŮ,
ZA POROZUMĚNÍ MEZI NÁMI,
ZA ODPOVĚDNÉ JEDNÁNÍ NÁS VŠECH
A ZA NOVÁ POVOLÁNÍ K DUCHOVNÍMU STAVU!
MŮŽETE POUŽÍT MODLITEBNÍCH BROŽUR A KNÍŽEK!**

UPŘÍMNÉ DÍKY! (napište se, prosím, na adorační služby!)

Děkanátní pouť v Olomouci

V sobotu 9. září 2006 si udělala naše farnost výlet do metropolitního města Olomouce.

Rok 2006 vyhlásil otec arcibiskup Jan za "Rok diecéze" a zve v jeho průběhu jednotlivé děkanáty k důvěrnějšímu poznávání sídelního arcibiskupského města a 9. září přišla řada na děkanát Uherské Hradiště.

"Rok diecéze" je tedy příležitostí k osvěžení našeho povědomí, že vedle příslušnosti ke své farnosti jsme také součástí naší diecéze.

Slavnosti vína, které se v ten den zrovna konaly v Uh. Hradišti, naši farnost tolik "nepostihly" a přihlásilo se okolo čtyřiceti účastníků. Příčiněním slavností vína nás ale postihla jiná patálie, zrušení rezervace autobusového dopravce, který upřednostnil rozvoz návštěvníků na slavnosti.

Bůh však praví: "Nenechám tě klesnout a neopustím tě" (Jozue 1,5) a ve složité situaci se postaral. Autobus byl podivuhodně na poslední chvíli k mání.

Po příjezdu do Olomouce jsme nejprve absolvovali malý vyhlídkový let nad městem. Bylo to velmi rychlé a bezpečné, vznášeli jsme se před orlojem nad bronzovou maketou města. Po obhlídce nad maketou, kudy se budou ubírat naše kroky, jsme jako první zamířili ke kapli sv. Jana Sarkandra, spolupatrona diecéze. Kaple je vystavěna nad dochovaným napínacím kolem - skřipcem, na němž byl mučen kněz Jan, který nevyzradil zpovědní tajemství. Uctili jsme památku Janovy oběti zpěvem písně "Vzývej, církvi, svého kněze Jana".

Přesunuli jsme se potom do nedaleké budovy kněžského semináře. Navštívili jsme tam velkou a malou kapli, ubikaci bohoslovců, zvanou „Pankrác“ a jídelnu. V ní jsme byli štědře uhoštěni. Dostali jsme výbornou buchtu, čaj a kávu. Bylo to skvělé, ale nějak bylo opomenuto víno.....

Ze semináře naše kroky směřovaly ke gotickému kostelu sv. Mořice, kde nás uvítal otec děkan František Hanáček, rodák z Kunovic. Po 216 schodech, které nás vynesly na ohoz věže tohoto kostela, se nám naskytl krásný výhled na Olomouc, skutečnější než předtím nad maketou.

Nevšedním zážitkem potom byla návštěva arcibiskupského paláce. Nahlídli jsme do historických sálů, které jsou běžně nepřístupné. Nejkrásnějším bylo zakončení a vrchol celého dne, mše sv. za obnovu rodin v katedrále sv. Václava s otcem arcibiskupem Janem a několika kněžími našeho děkanátu, kdy modlitbu růžence přede mší dostali svěřenu farníci z naší staroměstské farnosti.

Pout' proběhla v radostném duchu, byla požehnána i ideálním počasím. Povedla se. Bohu díky!

René Snopek

Společně na cestě ...

V sobotu 23. 9. 2006 nás nasedlo téměř 3000 diecézanů olomoucké arcidiecéze (asi 900 ministrantů a 150 kněží) do společné lodi (haly Novesta ve Zlíně) a vydalo se na plavbu po širém moři (naší diecézí) na diecézní pouti pastoračních a ekonomických rad a pouti ministrantů.

Vypluli jsme v 10 hod. společnou mší svatou, kterou celebroidl kapítan (olomoucký arcibiskup) Jan Graubner. V homilii povzbudil nás všechny, kteří jsme přijali poklad víry, abychom si ho nenechávali jen pro sebe, ale šířili ho dál. Abychom se tak stávali viditelným znamením pro svět. Žijeme v jednotlivých společenstvích a máme si uvědomit, že jsme diecézní rodinou. Otec arcibiskup vyjádřil své poděkování všem, kteří se jakýmkoliv způsobem snaží být s druhými tak, aby Ježíš byl uprostřed nich a tím mají moc proměňovat své okolí. Poté zavzpomínal na minulý rok (rok farnosti), kdy navštívil každý děkanát dvakrát. Poprvé na začátku roku, aby předal svou vizi ideální farnosti a na konci roku znovu proto, aby samy farnosti předvedly své aktivity (pozn. i naše farnost se tenkrát prezentovala).

A byl mile potěšen, že církev žije a má mnoho krásných projevů života. Otec arcibiskup se však zamýšlel i nad nejčastějšími problémy ve farnostech. Mezi ně patří:

1. získávání nových farních spolupracovníků
 2. nedostatek náboženského vzdělání a znalostí
 3. malé soustředění na děti a jejich důležité místo ve farní rodině
- Tyto tři body by se měly stát hlavními úkoly pro následující rok:

1. hledat cesty k získávání nových spolupracovníků, učit se umění osobního pozvání a odhalování schopností a talentů druhých lidí
 2. uspořádat vzdělávací program
 3. soustředit se na děti a probouzet lásku k nim a touhu po nich.
- Čím krásnější budou farnosti, tím krásnější bude arcidiecéze.

Po polední siestě nastoupilo na loď 21 důstojníků (děkanů). Každý nesl prapor jiné barvy a představil svůj děkanát i sebe. Tím nastal odpolední program, při kterém jsme shlédli různá vystoupení, např. „Stvoření světa“ v podání dětí ZUŠ v Uh. Hradišti pod vedením Ladky Košíkové, divadelní hru souboru ze Štípy, zpívaný desátek slavného růžence mužů ze Šternberka, vtipné scénky bohoslovců arcibiskupského semináře a další. Získali jsme přehled o církevním školství v naší diecézi, o jednotlivých ženských i mužských řádech a jejich posláních a mnoho dalších.

Naši ministranti zatím strávili odpoledne v nedaleké Štípe, kde pro ně bylo připraveno vyžití odpovídající jejich věku i zájmům. Různé hry, soutěže, kvízy a jiné.

Celé setkání bylo velmi obohacující, rodinné a podnětné. Každý účastník cítil radost z toho, že není na palubě lodi sám, ale že jsme všichni společně na cestě...

GG

Putování

Každý, kdo si udělá čas, umí se zastavit od každodenních všedních povinností a vydat se na duchovní pout', nesmírně ocení obohacení o milosti, které obdrží.

V měsíci září jsem se zúčastnila takové cesty po Itálii. Mottem pouti bylo: „V obrácení a ztišení je vaše spása“ (Iz 30, 15). Projížděli jsme místa, kde žili naši světci, kde se posilovala církev. V Loretu

v největším mariánském poutním místě Itálie, je svatyně Svatého domku z Nazareta. Díky Duchu Svatému se domek stává svatyní, proto i poutníci cítí potřebu dovolávat se Božího Ducha, zaslechnout Boží Slovo, které patří každému z nás osobně. V San Giovanni Rotondo žil Otec Pio, který zemřel 23. 9. 1968 v 81 letech. Charizmatik, který měl 50 let stigmata, byl plný lásky a sociálního soucítění. Vybudoval nemocnici s kapacitou 1200 lůžek, i tu jsme navštívili. U hrobu svatého Otce Pia jsme měli mši svatou a uvědomovali si, že kdo neumí snášet svůj kříž s Kristem, bude jej muset snášet bez něho, ale bude to mít mnohem těžší.

Pokračovali jsme zastavením v Bari u hrobu sv. Mikuláše. Dále Pompeje, které v roce 79 erupce Vesuvu zničila. Až v roce 1891 zde byla postavena bazilika Panny Marie Růžencové, město se navrátilo k víře a vyrostly nové Pompeje. Náročnější výstup na sopku Vesuv byl odměněn úžasným pohledem na město Neapol. Antické Pompeje nám ukazuje jak žili lidé před Kristem. Dalším poutním místem je klášter Benediktínů v Montecassinu, založen v 6. st. Zde je pochována i rodná sestra sv. Benedikta, sv. Scholastika. Dvoudenní zastavení v Římě na „Anděl Páně“ na svatopetrském náměstí, u hrobu Jana Pavla II, Koloseum, Forum románum, noční Řím bylo velmi působivé.

V roce 1950 byla svatořečena Marie Goretti, zemřela v roce 1902 ve 12 letech. Toužila svůj život zasvětit Kristu, ale mladík, který po ni toužil, ji ubodal. Umění odpouštět nás učí tato dívka. V Nettunu u jejího hrobu jsme měli mši sv. Konečným cílem cesty bylo Assisi, kde jsem se jako františkánská terciářka moc těšila. Toto místo je celé prosáklé mysticismem sv. Františka, který svůj život zasvětil dobru jiných.

Silný zážitek nelze vyjádřit slovy, to ví jen srdce. Jako dárek pro každého chci přinést Ducha radosti, abych byla jiskrou pro oheň Lásky.

Sestra Vladka

Šedesát let kněžství P.Františka Adamce

V neděli 16.7. v kostele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova ve Vacenovicích oslavil vzácné kněžské výročí bývalý duchovní správce staroměstské farnosti P.František Adamec, který ve Starém Městě

působil v letech 1968 -1975. Slavnostní bohoslužbu sloužil jubilant v naplněném chrámu za doprovodu místní dechovky a mužského sboru. Všichni společně děkovali za dar tohoto plodného kněžství, které bylo poznamenáno, kromě pokojného období i těžkými léty pronásledování komunistickým režimem.

P.František Adamec má zásluhu obnovení duchovní správy v r. 1968 ve Starém Městě, která byla po dobu archeologického výzkumu kostela sv. Michaela zrušena a převedena do Uh.Hradiště. S obnovou farnosti souvisela kompletní oprava kostela po výkopech včetně zhotovení fasády, dlažby a nového oltáře. Opravena byla i navrácená budova fary. Následovala výměna střechy na kapli sv.Jana, byla zhotovena stolice pro zvony a namontováno elektrické zvonění. Byl tajně pořízen nový zvon sv. Gorazda, který zůstává trvalou památkou na působení P.Adamce ve staroměstské farnosti. Jubilant svým statečným jednáním a radostným duchem a pevným postojem dodával svým farníkům odvahy i v době normalizace, kdy hrozilo, že bude opět farnost zrušena. Má velkou zásluhu na obnovení záměru postavit ve Starém Městě nový kostel a také značným finančním obnosem podpořil tuto stavbu. Daroval peníze, které obdržel jako odškodnění za krvavé utrpení podstoupené ve vězení za komunistické totality.

Na konci mše svaté domácí krojovaní vacenovští farníci uvedli pásmo poděkování od nejmenších dětí, školáků, mládeže, rodin až po seniory, při kterém duchovnímu otci, který má rád humor, ukápli slzy dojetím. Jménem celé obce poděkoval oslavenci starosta a vyzdvihl jeho nevšední přístup k občanským záležitostem, kterou projevuje tím, že se zpravidla účastní veřejných zasedáních obecního zastupitelstva. Zástupci naší farnosti popřáli oslavenci Boží požehnání, milosti a pomoc na přímluvu Panny Marie, patronů a sv.Cyryla, Metoděje a Gorazda.

Po závěrečném požehnání se před kostelem uskutečnila veselice s občerstvením. V tomto přátelském prostředí bylo poznat, že všichni přítomní mají tohoto kněze rádi a že si ho váží. K radostné atmosféře přispěla i místní dechovka. Zpívalo se, tančilo se a oslavenec si i sólo zatancoval.

František Foltýnek

Nový školní rok také pro naše společenství

V naší farnosti žije mnoho různých společenství, které na začátku nového školního roku obnovují svůj život. Představujeme vám alespoň některé.

Společenství mládeže zve deváťáky a středoškolskou mládež mezi sebe. Schází se jednou za čtrnáct dní v pátek na Orlovně.

Kontakt: Kamil Psoška – mobil 608434457

Společenství františkánských terciářů se schází v naší farnosti již několik let. Snaží se žít podle spirituality sv. Františka z Assisi. Pod vedením představeného uherskohradištských františkánů P. Augustinem Zatloukalem si budou předávat své zkušenosti víry každou třetí středu v měsíci po mši svaté na faře.

Kontakt: Blažena Němcová – mobil 608611291

Hnutí Cursillo je nástrojem křesťanské obnovy, nástroj obrácení. Během tří dnů Cursilla se usiluje o vykrystalizování tří vztahů: vztah člověka se sebou samým, vztah člověka s Kristem a vztah člověka s ostatními. Cursillisté se schází každé druhé pondělí v měsíci po mši svaté na Orlovně.

Kontakt: Marie Chlachulová – mobil 603992164

Všechny maminky, které máte touhu a potřebu se modlit za své děti, přijďte mezi nás do kostela každé úterý od 18 – 19 hod do **modlitebního společenství matek**. V modlitbách myslíme především na naše děti, rodiny, ale také za aktuální potřeby našich blízkých a celé naší farnosti.

Kontakt: Gabriela Gottwaldová – mobil 604336466

Modlitební společenství otců zve: otcové rodin, kterým není lhostejný duchovní vývoj jejich dětí, přijďte mezi nás se za své děti modlit. Scházíme se již 17 měsíců v kostele každé úterý od 19 – 20 hod. Rádi přivítáme nové přátele.

Kontakt: František Gottwald – mobil 603214747

Setkávání **společenství seniorů** pokračuje i v tomto školním roce každé první pondělí v měsíci po mši sv. v Lidovém domě. Velmi rádi přivítáme i nové přichozí, nebojte se, přijďte. Stále stojíme před

základní otázkou: „Co dělat, aby v nás Boží milost mohla co nejplodněji působit?“ O tom bude naše sdílení.

Kontakt: Vladimíra Batůšková – mobil 728168369

Pozor – nové spolčo!

Srdečně zveme všechny slečny ve věku 11 až 14 let na **Dívčí strečko!!!** Scházet se budeme vždy v pátek jednou za 14 dní v klubovně na Lidovém Domě (Orlovna) ve Starém Městě. Program: zábava, hry, kvízy, příběhy (třeba i strašidelné), výlety, tvořivé práce, časopisy, prostě vše, co nás baví! To vše ve společenství věřících kamarádek (kluci mají totiž své ministrantské schůzky), vedoucími animátorkami Ivou a Alčou a Pánem Ježíšem uprostřed nás. První schůzka proběhne 13. října 2006. Těší se Iva a Alča.

Kontakt: Iva Talašová – mobil 604173265

Exit 316

EXIT 316 je křesťanský publicisticko-vzdělávací program pro mládež. Vychází z víry v Boha, víry v Krista a víry v Bibli a jeho cílem je ukázat mladým lidem na další, dnes již často zapomenutou a neznámou možnost řešení jejich každodenních problémů podle biblických principů. Pořad je vysílán každou středu od 6. září v 18.05 na ČT2. Repríza je každý pátek na ČT2 v 12.55.

Mladí služebníci u oltáře

Od 1. října 2006 začnou v naší farnosti sloužit u oltáře nové skupinky ministrantů. Jsou to:

1.skupinka:

Michal Staufčík, Jan Prokop, Jiří Nosek, Patrik Chlachula

2.skupinka:

Lukáš Gottwald, Petr Plevák, Jan Březina, Dominik Gottwald

3.skupinka:

Ludmila Němcová, Jiří Opálka, Petr Seménka, Vojtěch Giesl

Ministranti se schází každý čtvrtek v 17 hod. **K jejich službě jim přejeme zodpovědnost, vytrvalost a hlavně radost z toho, že mohou být tak blízko Pána Ježíše.**

Pozvání

- 14. 10. 2006 se uskuteční NÁRODNÍ ULTREYA. Začíná v 10.00 hod. v našem kostele mší svatou a pokračuje ve 12.00 hod. agapé na Orlovně.
- 21. 10. 2006 pořádá farnost Hluk *misijní odpoledne pro děti a dospělé*. Začátek od 12.30 hod. u kostela.
- 22. 10. 2006 – finanční sbírka na misie (tzv. misijní neděle)
- 30. 10. – 4. 11. 2006 proběhne veřejná sbírka na nový kostel
- 12. 11. 2006 chystáme v naší farnosti farní den

Farní kronika

Do společenství církve byli křtem přijati:

Anna Mikulíková, SM, Huštěnovská 1475	8. 7. 2006
Adéla Ludmila Tomková, Břestek 76	15. 7. 2006
Magdaléna Marie Slováková, SM, Jezuitská 1491	15. 7. 2006
Sabina Petru, SM, Za Mlýnem 1879	30. 7. 2006
Petr Jiří Jarotek, SM, Jezuitská 23	30. 7. 2006
Danny Josef Marek, SM, Nádražní 204	5. 8. 2006
Kateřina Klumpnerová, Brno, V Polích 8	5. 8. 2006
Michaela Horsáková, SM, Luční čtvrť 2042	16. 9. 2006
Klára Smiščíková, SM, Mahelova 1637	16. 9. 2006
Martin Trňák, SM, Bratří Mrštůků 1601	17. 9. 2006
Jan Vávra, SM, V Zahradě 1149	24. 9. 2006
Ester Jana Feldvabelová, SM, Nad Hřištěm 681	24. 9. 2006
Eleonora Marie Pitrová, Praha 5,	24. 9. 2006
Lucie Anna Tománková, Říčany, Tehov 187	30. 9. 2006
Veronika MIMOCHODKOVÁ, SM, Tyršova	30. 9. 2006

Pro Boží požehnání na společnou cestu životem si přišli:

8. 7. 2006
Anna Mikulíková, SM, Huštěnovská 1475
Zdeněk Mikulík, SM, Huštěnovská 1475
15. 7. 2006
Růžena Tomková, Břestek 76
Aleš Tomek, Břestek 76
5. 8. 2006
Monika Krátká, Slavičín, Hrádek, Nádražní 204
Josef Marek, Slavičín, Hrádek, Nádražní 204

19. 8. 2006

Květa Elisová, UH, Jana Žižky 731
Tomáš Straka, Bystřice nad Pernštejnem, Černý Vršek 825

16. 9. 2006

Kateřina Smiščíková, SM, Mahenova 1637
Roman Smiščík, SM, Mahenova 1637

16. 9. 2006

Milada Bodanská, Znojmo, Olbramkostel 179
Pavel Baleja, UH, Štěpnická 1040

22. 9. 2006

Radmila Pokorná, SM, Krátká 1780
Jan Cyrany, Havl. Brod, Žižkova 207

24. 9. 2006

Mgr. Kateřina Pitrová, Praha 5, Wassermannova 1037/28
Ing. Petr Pitro, Karlovy Vary, Stará Louka 331/56

V našem farním společenství jsme se rozloučili:

Bohumila Stalčíková	* 1. 7. 1923	+ 3. 6. 2006
Milada Dobešová	* 3. 4. 1920	+ 3. 6. 2006
Emilie Sedláčková	* 1. 4. 1923	+ 5. 6. 2006
Ludmila Čechmánková	*24. 2. 1931	+10. 6. 2006
Petr Rozsíval	*30. 6. 1936	+14. 6. 2006
Ludmila Melichárková	*10. 8. 1953	+16. 6. 2006
Josef Gahura	*21. 7. 1926	+26. 6. 2006
Filomena Němečková	* 9. 9. 1912	+30. 6. 2006
Vladimír Malina	*14. 4. 1915	+ 3. 7. 2006
František Talák	*14. 1. 1928	+10. 7. 2006
Eliška Hapalová	*23. 9. 1941	+19. 7. 2006
Antonín Holář	* 3. 7. 1938	+18. 8. 2006
Vojtěch Dočkal	*11. 3. 1939	+28. 8. 2006
Drahomíra Holomková	*24. 11. 1919	+10. 9. 2006
Karel Tomeček	*17. 2. 1977	+ 9. 9. 2006
Anděla Kolářová	*28. 2. 1928	+11. 9. 2006
Ladislav Pelka	*24. 6. 1928	+19. 9. 2006

*Své příspěvky můžete zasílat na adresu :
Gabriela Gottwaldová, Seés 1970, Staré Město, tel. 604 336 466
šéfredaktor : Gabriela Gottwaldová
církvní schválení: P. Miroslav Suhomeř
grafická úprava : Ing. Vojtěch Foltýnek
<http://stare mesto.uhr.cz/> email:stare mesto@uhr.cz*